

“Pomagaj jim, ne da bi to opazili”

Misel na smrt ti bo pomagala gojiti krepost ljubezni, kajti morda je prav ta trenutek sožitja zadnji, ki ga boš preživel s tem ali z onim ... Ti ali oni, ali pa jaz, lahko preminemo kadarkoli. (Brazda, 895)

30. september

Morda mi boš rekel: In zakaj bi se moral truditi? Ne odgovarjam ti jaz, ampak sveti Pavel: *Kristusova ljubezen nas namreč žene*. Celotno razdobje enega življenja je kratek čas

za širjenje meja tvoje ljubezni. Že od samega začetka Opus Dei sem izkazoval svoje veliko prizadevanje, da bi tisti Kristusov vzklík: *po tem bodo vsi spoznali, da ste moji učenci, če boste imeli ljubezen med seboj*, brez predaha ponavljal velikodušnim ljudem, ki se ga odločijo spreminjati v dejanja. Prepoznali nas bodo prav po tem, saj je ljubezen izhodiščna točka katerekoli kristjanove dejavnosti. (...)

Hotel sem opozoriti na to, da po dvajsetih stoletjih Učiteljeva zapoved še vedno nastopa z vso močjo novosti in je kakor predstavitveno pismo resničnega Božjega Sina. V teku mojega duhovniškega življenja sem zelo pogosto govoril, da je za tolike ljudi na žalost še vedno nova, ker se niso nikoli ali skoraj nikoli potrudili, da bi jo živeli: žalostno je, vendar je tako. In zelo jasno je, da Mesijeva trditev izstopa na neizpodbiten način: po tem vas bodo spoznali, da

se ljubite med seboj! Zato čutim nujnost, da nenehno spominjam na te Gospodove besede. Sveti Pavel dodaja: *Nosite bremena drug drugemu in tako boste izpolnili Kristusovo postavo*. Izgubljeni trenutki, morda z lažnim izgovorom, da imaš preveč časa ... če pa obstaja toliko tvojih bratov, tvojih prijateljev, ki so preobremenjeni z delom! Obzirno, vljudno, z nasmehom na ustnicah jim pomagaj tako, da bo skoraj nemogoče, da bi to opazili, ter da ne bodo mogli izraziti svoje hvaležnosti, ker bo zaradi diskretne tenkočutnosti tvoje ljubezni ta pomoč ostala neopažena. (*Božji prijatelji, 43-44*)
